

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
7 У. 17902/13
02.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., Улица ... бр. ..., поднетој против Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда – Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења XXI-05 бр. 356-931/2013 од 07.10.2013. године, у правној ствари уклањања објекта, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.10.2015. године, донео је

ПРЕСУД У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем поништено је решење грађевинског инспектора Одељења за грађевинску инспекцију и извршења градске општине Чукарица – Одсека за грађевинску инспекцију бр. 356-182/08 од 23.07.2013. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и нову одлуку. Решењем од 23.07.2013. године наређено је тужиоцу да у року од три дана од дана пријема тог решења уклони изграђену шупу од ролованог лима димензија 3,00 x 2,30 м, са једноводним кровом која се налази иза стамбене зграде са кућним бројем ..., на око 10,00 м удаљености, у ... у Улици ... бр. ..., јер је објекат изграђен без грађевинске дозволе.

Тужбом, поднетом овом суду дана 14.11.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи ко га је све пријављивао за изграђену шупу, а да је тужени својим решењем знатно погоршао чињенично стање. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење и ствар реши у пуној јурисдикцији.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је,

оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепеним решењем, сагласно члану 176. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи, тужиоцу наређено да у року од три дана од дана пријема решења уклони изграђену шупу од ролованог лима димензија 3,00 x 2,30 м са једноводним кровом, која се налази иза стамбене зграде са кућним бројем ..., на око 10,00 м удаљености, у ... у Улици Л... бр. ..., јер је објекат изграђен без грађевинске дозволе. Тужени орган је нашао да наведена одлука није правилна и да је донета уз битну повреду одредаба управног поступка и уз погрешну примену одредаба материјалног права. Наиме, како се у конкретном случају ради о помоћном објекту – шупи, требало је применити одредбе члана 176. став 1. тачка 1а. Закона о планирању и изградњи, а имајући у виду да је гаража 2006. године адаптирана у стамбени простор и да је за исту вођен поступак под бројем 356-182/08, нејасно је да ли су предметни радови изведени са одобрењем надлежног органа или без, с обзиром да је првостепени орган наложио диспозитивом уклањање саме шупе, а није се изјаснио у вези са радовима у гаражи. Стога је тужени поништио првостепено решење и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак.

Одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), прописано је да ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. У том случају, другостепени орган је дужан да својим решењем укаже првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени орган је дужан да у свему поступи по другостепеном решењу и да, без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема предмета, донесе ново решење, против кога странка има право на жалбу.

Полазећи од наведеног правног стања ове управне ствари, Управни суд је нашао да је правилно одлучио тужени орган када је у поступку по жалби тужиоца поништио првостепено решење, јер, и по оцени Управног суда, првостепеним решењем је дошло до погрешне примене одредаба материјалног права и чињенично стање није потпуно утврђено.

Суд је ценио наводе тужбе, па је имајући у виду напред наведено нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, посебно имајући у виду да је првостепено решење поништено и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, а тужилац ће моћи да у поновном поступку пред првостепеним органом штити своја права и на закону засновани интерес.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, па тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на

штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.10.2015. године, 7 У. 17902/13

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа - судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/АМ